

at disse 3 Ændringsforslag tilsammen taget betyder en virkelig Forbedring af Loven.

Med Hensyn til de Henstillinger, der er gjort, vil jeg gerne fremsætte et Par Bemærkninger, særlig til den første. Der var i det Lovforslag, der var fremsat i Tinget i Fjor, en § 4, som indeholdt de samme Bestemmelser som i den norske og svenske Lov: at naar danske, der havde mistet deres Indfødsret paa en eller anden Maade, vendte tilbage og bosatte sig i Riget, erhvervede de automatisk dansk Indfødsret paa ny. Her er Forhold, som vi ikke kan se bort fra. Alle Personer i Hertugdømmerne, som er født før 16. November 1864, har haft dansk Indfødsret, og hvis vi havde vedtaget denne Paragraf, som var foreslaaet i Fjor, vilde Virkningen have været den, at vi under Hensyn til vor fremskredne sociale Lovgivning kunde have faaet meget store Forsørgelsespligter. Udvalget har derfor billiget, at denne Paragraf er bortfaldet, men der er af de store Kvindeorganisationer henvist til, at derved stilles Enker og fraskilte Kvinder betydeligt daarligere efter dansk Ret end efter norsk, svensk og tysk Ret, og vi maa ogsaa tage Hensyn til Amerikanere, der vender tilbage. Naar vi derfor har gjort denne Henstilling under Punkt 1, er det for noget at mildne en Retstilstand, der er betydeligt daarligere her i Landet end i alle vore Nabolande. Punkt 2 af Henstillingerne tror jeg ogsaa er fuldt ud berettiget. Vi har jo haft den Regel, at man ikke har naturaliseret Folk, der ikke har haft Ophold i Riget. At vi har haft denne Bestemmelse, har kostet mange Hundrede hjemløse Livet under den store Verdenskrig; først da vi vedtog en særlig Lov, kunde vi naturalisere disse hjemløse. Der foreligger saadanne konkrete Tilfælde, fremført overfor Udvalget, som viser det ønskelige i, at der, hvor særlige Omstændigheder taler derfor, kan dispenseres fra denne almindelige Regel, at man skal have Ophold her i Landet. Jeg har ikke noget videre at tilføje til, hvad den ærede Ordfører sagde med Hensyn til Henstillingerne under Nr. 3 og Nr. 4. Det er med fuld Føje, at den ærede Ordfører gør opmærksom paa, at selvfølgelig maa der ikke lægges mere ind i de paagældende Udtalelser, end han gjorde.

Jeg skal anbefale Ændringsforslagene til Vedtagelse.

Strøm: Ved dette Lovforslags første Behandling gjorde man fra vor Side gældende, at man dels af Hensyn til den norske Retsenhed, dels af Hensyn til at opnaa

en automatisk Generhvervelse af Indfødsretten for dansk Kvinde, der havde giftet sig med en Udlænding og tog Ophold her i Landet igen, ønskede det tidligere Lovforslags §§ 4, 6 og 7 gennemført. De Grunde, som den højtærede Indenrigsminister har forelagt Udvalget, der taler imod at gennemføre disse Bestemmelser i deres oprindelige Affattelse, har vi anset for fyldestgørende, og derfor har vi fra konservativ Side i Udvalget stillet Forslag om at indføre en af fast Bopæl her i Riget betinget Adgang for de Kvinder, Enker og fraskilte Kvinder, der ved Fødselen har erhvervet dansk Indfødsret, men siden har mistet den, til automatisk at generhverve den. Da vi imidlertid ikke har fundet en saadan Tilslutning i Udvalget, at vi kunde gennemføre dette Forslag, har vi ikke fastholdt det til Afstemning her i Salen, idet Indenrigsministeren overfor Udvalget har givet Tilsagn om, at man ved Naturalisationsansøgninger fra saadanne Kvinder vil tage et vidtgaaende Hensyn, og fordi vi ønsker, at dette Lovforslag maa blive gennemført i denne Samling af Hensyn til de Forbedringer, det indeholder, navnlig § 5, i den danske Kvindes Stilling.

Man har endvidere fra Udvalgets Side været enig om visse Henstillinger til Indenrigsministeriet angaaende Forberedelsen af de aarlige Indfødsretslove. Jeg vil gerne derom sige, at man ikke i dem maa se en Tendens til at lette Adgangen til at opnaa dansk Indfødsret; men der maa efter min Opfattelse med Hensyn til de Personer, der ansøger om at opnaa Indfødsret, skelnes mellem to Grupper, nemlig saadanne, der tidligere har haft dansk Indfødsret og nu ønsker at generhverve denne, og Udlændinge. Med Hensyn til den første Gruppe vil jeg personlig mene, at man maa give en lempelig Adgang til at opnaa Indfødsret, og det er det, der er udtrykt i de to første Henstillinger. Hvad de to andre angaar, saa er det, som ogsaa udtalt af den ærede Ordfører, ikke Mening at aabne dem Døren paa vid Gab, det er end ikke Mening at aabne den paa Klem. Mening er kun, at man ikke skal tage urimelig strenge Hensyn i ganske særlige Tilfælde. Med Hensyn til Nummer 4 vil jeg kun gøre opmærksom paa, at man fra Udvalgets Side ønsker, at Indenrigsministeriet vil tage vidtgaaende Hensyn til de Udtalelser, der fremkommer fra Kommunalbestyrelserne, hvad enten de gaar i positiv eller negativ Retning, saaledes at Kommunalbestyrelserne, der jo maa anses for at have et indgaaende Kendskab til de enkelte Personer, kan faa nogen Indflydelse paa, hvorvidt Ansøgningen tages til Følge eller ikke.